

[Albrechtsen]

de militære vurderinger går ud på, at overvægten ikke er tilstrækkelig til at kunne vinde en konventionel krig.

Men hr. Bjørn Elmquist mener, at regeringen har efterlevet dagsordenen af 5. december. I dagsordenen af 5. december står der, at regeringen alene eller sammen med andre skal fremsætte et forslag i FN's generalforsamling. Hr. Bjørn Elmquist må da vide, at man ikke, hverken alene eller sammen med andre, har fremsat noget forslag. Og hr. Bjørn Elmquist må da være enig med mig i, at et forslag naturligvis er en resolutionstekst, er noget, man kan stemme om. Et forslag er ikke det, at man står og siger i en tale, at man i øvrigt godt kan gå ind for det ene eller det andet. Et forslag er et forslag; sådan har dagsordenen af 5. december 1985 naturligvis været ment. Og derfor har regeringen ikke efterlevet den dagsorden, som Folketinget vedtog den 5. december 1985. Det kan hr. Bjørn Elmquist ikke komme uden om.

Jeg er meget bekymret, hvis hr. Bjørn Elmquist også mener, at det dagsordensforslag, som hr. Lasse Budtz i dag på Socialdemokratiets vegne har fremsat, skulle kunne efterleves på samme måde. Jeg vil bede hr. Bjørn Elmquist oplyse, om han også mener det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Der er jo så mange ting, som man kan forstå – og som vi tager for givet – at også VS er enig i. Men så undrer det mig, at det så sjældent fremgår af de indlæg, som kommer. For jeg har ikke hørt i hr. Albrechtsens indlæg i denne debat noget om ubalancen på de konventionelle styrkers område eller behovet for, at man i NATO har den strategi, man har. Det er det, jeg har ønsket at påpege, for der er måske mange, som tager det for givet, at det er noget, alle mennesker ved, og at det derfor ikke behøver at blive nævnt i debatten. Jeg tror, det er meget sundt, at vi fra tid til anden tager disse tal frem og ser på dem, og jeg er glad for, at hr. Albrechtsen også kan være enig i, at det ser ud til at være rigtige vurderinger.

For så vidt angår spørgsmålet, om regeringen har efterlevet dagsordenen, hører jeg igen nu, at vi måtte gå ud fra som givet, og at vi alle sammen måtte være enige om, at

der var tale om et resolutionsforslag. I dagsordenen står der »fremlægge et forslag«. Jeg mener, at vi, når forsvarsministeren har redegjort for, hvad der er sket i FN-sammenhæng, kan tage det til efterretning – det kan vi i hvert fald for mit partis vedkommende – og sige, at det er blevet efterlevet.

Hvad er der så sket i New York? Har vi ikke parlamentarikerrepræsentanter derovre, som har siddet med i FN-delegationen på morgenmøder? Hvis man derovre har ment, at det, regeringen gjorde, ikke var tilstrækkeligt, hvorfor har man så ikke reageret derovre? Jeg har indtryk af, at de folk, vi sender til FN, også ved tidligere lejligheder har gjort et godt stykke arbejde, har været meget effektive og helt på stikkerne. Det har ført til debatter sidste år herhjemme i folketings salen, og da det ikke er sket i år, mens tid endnu var, må jeg gå ud fra, at det er, fordi man har fundet, at regeringens holdning og indsats var fuldstændig korrekt.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det er en uendelig lang diskussion, hr. Bjørn Elmquist lægger op til, hvis vi virkelig skal gennemgå alle disse tal. Hvad jeg har sagt, er blot den kendsgerning, at vi alle kan slå disse tal op i bl.a. også den bog, hr. Bjørn Elmquist henviste til, og dér konstatere, at der f.eks. i Østeuropa står flere kampvogne, end der umiddelbart gør i f.eks. Vesttyskland, Danmark og Italien tilsammen. Det ved alle, og det har vi aldrig benægtet.

Så kunne man begynde at diskutere det samlede styrkeforhold og også tage lande som Spanien og Frankrig med og USAs styrker, der kan overføres til Europa, osv. Så ville billedet blive et andet.

Endelig kan man diskutere det, der er relevant, nemlig om der foreligger en sådan styrkeforskel, at nogen af parterne kunne vinde en konventionel krig. Det gør det ikke, og jeg kunne høre på hr. Bjørn Elmquist, at det spørgsmål var han ikke meget for at komme ind på, men jeg tog det som en bekræftelse på, at hr. Bjørn Elmquist er enig i, at der ikke er et sådant misforhold i styrkeforholdet mellem Øst og Vest på det konventionelle område, at nogen af parterne ville kunne vinde et felttog, og det er jo det afgørende. Det går jeg også ud fra at hr. Bjørn